Europa-Parlamentet
2014-2019

Mødedokument

B8-0809/2016

17.6.2016

FORSLAG TIL BESLUTNING

på baggrund af redegørelse fra næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik

jf. forretningsordenens artikel 123, stk. 2

om massakrerne i det østlige Congo
(2016/2770(RSP))

Charles Goerens, Hilde Vautmans, María Teresa Giménez Barbat, Beatriz Becerra Basterrechea, Ilhan Kyuchyuk, Javier Nart, Urmas Paet, Pavel Telička, Ivo Vajgl
for ALDE-Gruppen

B8-0809/2016

Europa-Parlamentets beslutning om massakrerne i det østlige Congo (2016/2770(RSP))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til sine tidligere beslutninger om Den Demokratiske Republik Congo (DRC), særlig beslutningen af 17. januar 2008 om situationen i Den Demokratiske Republik Congo og voldtægt som krigsforbrydelse[1], af 21. februar 2008 om Nordkivu[2], af 23. oktober 2008 om sammenstød i de østlige grænseområder i Den Demokratiske Republik Congo[3], af 17. december 2009 om voldshandlingerne i Den Demokratiske Republik Congo[4], af 13. juni 2012 om valgovervågning i Den Demokratiske Republik Congo[5], af 12. september 2013 om situationen i Den Demokratiske Republik Congo[6], af 9. juli 2015 om Den Demokratiske Republik Congo (DRC), navnlig sagen om de to tilbageholdte menneskerettighedsaktivister Yves Makwambala og Fred Bauma[7], af 17. december 2015 om beskyttelse af Virunga nationalpark i Den Demokratiske Republik Congo[8] og af 10. marts 2016 om Den Demokratiske Republik Congo[9],

– der henviser til det afrikanske charter om demokrati, valg og regeringsførelse fra 2007, som Den Demokratiske Republik Congo undertegnede den 29. juni 2008, men ikke har ratificeret, og som trådte i kraft den 15. februar 2012,

– der henviser til EU's lokale erklæring af 19. november 2015 efter iværksættelsen af den nationale dialog i Den Demokratiske Republik Congo,

– der henviser til den fælles pressemeddelelse af 16. februar 2016 fra Den Afrikanske Union (AU), De Forenede Nationer (FN), Den Europæiske Union (EU) og Den Internationale Organisation af Frankofone Lande (OIF) om behovet for en inklusiv politisk dialog i Den Demokratiske Republik Congo og deres tilsagn om at støtte congolesiske aktører i deres bestræbelser med henblik på at konsolidere demokratiet i landet,

– der henviser til rapporten fra marts 2016 fra Congo Research Group med titlen "Who are the killers of Beni?",

– der henviser til forretningsordenens artikel 123, stk. 2,

A. der henviser til, at den mineralrige nordøstlige del af Den Demokratiske Republik Congo i over tyve år er blevet slidt sønder og sammen af konflikter mellem mange congolesiske og udenlandske militser (f.eks. det rwandiske FDLR og Allied Democratic

[1] EUT C 41 E af 19.2.2009, s. 83.
[2] EUT C 184 E af 6.8.2009, s. 106.
[3] EUT C 15 E af 21.1.2010, s. 86.
[4] EUT C 286 E af 22.10.2010, s. 21.
[5] EUT C 332 E af 15.11.2013, s. 63.
[6] EUT C 93 af 9.3.2016, s. 173.
[7] Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0278.
[8] Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0475.
[9] Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0085.

Forces — National Army for the Liberation of Uganda (ADF/NALU), som udøver vold og terror i hele regionen; der henviser til, at den store oprørsbevægelse M-23 kapitulerede den 7. november 2013, og at den formodede grundlægger af bevægelsen overgav sig til Den Internationale Straffedomstol (ICC);

B. der henviser til, at volden efter en kort pause tog til igen med en række forfærdelige massakrer i oktober, november og december 2015 i nærheden af byerne Beni, Butembo, Miriki og Lubero, i Nordkivu-provinsen; der henviser til, at der i henhold til et notat, som Peace Network for Congo (en congolesisk NGO) har sendt til Agenzia Fides (Vatikanets nyhedsbureau), siden da er blevet dræbt over seks hundrede mænd, kvinder og børn, og titusindvis er flygtet fra deres hjem;

C. der henviser til, at lokale repræsentanter for civilsamfundet har udtalt, at volden ledsages af "mistænkelige bevægelser foretaget af befolkningsgrupper af samme etnicitet og med samme sprog, af ubestemt oprindelse, med henblik på at besætte jordarealer og opsplitte landet" og "systematisk plyndring af aktiver og naturressourcer";

D. der henviser til, at der hersker en åbenlys mangel på institutioner (af lovgivningsmæssig og retslig art), der er i stand til at fungere på behørig vis i regionen og behandle de problemer, som har skabt fornyet vold siden oktober 2014;

E. der henviser til, at de politiske spændinger er stærke i Den Demokratiske Republik Congo som følge af, at præsident Kabila, der har været ved magten siden 2001, i henhold til forfatningen skal træde tilbage den 20. december 2016, men endnu ikke har erklæret, at han vil gøre det;

F. der henviser til, at hvis præsident Kabila forsøger at blive ved magten efter udløbet af den i henhold til forfatningen gældende embedsperiode, kan der opstå vold af meget større omfang, end det har været set i Burundi, hvilket kan skabe ustabilitet i De Store Søers Område som helhed;

G. der henviser til, at præsident Kabila den 28. november 2015 opfordrede til en inklusiv national politisk dialog som forberedelse til valget i 2016;

H. der henviser til, at forfatningsdomstolen den 11. maj 2016 traf afgørelse om, at præsident Kabila lovligt kunne blive i sit embede efter udløbet af hans anden mandatperiode den 20. december 2016, hvis der ikke er afholdt valg inden da; der imidlertid henviser til, at de vigtigste oppositionspartier har afvist domstolens afgørelse;

I. der henviser til, at FN's Sikkerhedsråd med sin resolution 2277 (2016), der blev vedtaget den 30. marts 2016, forlængede MONUSCO's mandat til den 31. marts 2017;

1. fordømmer kraftigt de massakrer og forbrydelser mod menneskeheden, der stadig finder sted i det østlige Congo; påpeger, at der er et presserende behov for at gøre en ende på den kriminelle virksomhed, der udøves af alle væbnede grupper uden forskel i landets østlige regioner;

2. fastholder, at denne situation ikke bør forhindre, at der afholdes valg i henhold til forfatningen; mener, at et frit, gennemsigtigt og retfærdigt valg kan bidrage til at bringe

den herskende krise i Den Demokratiske Republik Congo til ophør, give mulighed for en grundigere kontrol med minedriftsaftaler og med misbruget af minedriftsindtægter og dermed forbedre menneskerettighedssituationen i Den Demokratiske Republik Congo;

3. er overbevist om, at eksistensen af enhver form for væbnet gruppe er en hindring for fred i det østlige Congo, og er yderst foruroliget over den voksende rekruttering til etnisk baserede selvforsvarsgrupper, som FN's generalsekretærs særlige repræsentant for Den Demokratiske Republik Congo noterede sig i begyndelse af 2016;

4. opfordrer regeringen i Den Demokratiske Republik Congo til at genopbygge og øge statens myndighed og de retsstatslige forhold i det urolige østlige Congo, især på områder som god forvaltningsskik og sikkerhed, med henblik på at give den fordrevne befolkning mulighed for at vende tilbage og skabe adgang for humanitære organisationer; opfordrer til en hurtig og aktiv genoptagelse af samarbejdet mellem MONUSCU og Den Demokratiske Republik Congos væbnede styrker (FARDC) på grundlag af den aftale om militært samarbejde, der blev undertegnet den 28. januar i Kinshasa, med henblik på at genetablere og konsolidere fred og sikkerhed både i det østlige område og i landet som helhed;

5. opfordrer indtrængende den congolesiske regering til at foretage en grundig og gennemsigtig efterforskning og retsforfølge embedsmænd, der angiveligt har stået i ledtog med oprørs- og militsgrupper og er mistænkt for at have været involveret i massakrer i det østlige Congo, og alle, der har begået menneskerettighedskrænkelser, hvis Menneskerettighedsrådet fortsat er informeret om situationen;

6. opfordrer anklagemyndigheden ved Den Internationale Straffedomstol til også at efterforske de grusomheder, der er begået i Nordkivu siden oktober 2014 og retsforfølge de hovedansvarlige, idet den sikrer, at det omfatter militslederne og alle, som er ansvarlige for massakrer, seksuel vold og forbrydelser mod menneskeheden;

7. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, FN's generalsekretær, Den Afrikanske Union, præsidenten, premierministeren og parlamentet i Den Demokratiske Republik Congo og Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU.